

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Οί γιορτές τών Χριστουγέννων καί τής Πρωτοχρονιάς μᾶς ἄφησαν τὰ ἀποτυπώματα τους, ὅπως ὁ κλέφτης ἀφήνει τ' ἀποτυπώματα του στό ἐπιπλα πού ἀγγίζει. Μόνο στόν περίπτωση αὐτή τὰ ἀποτυπώματα λέγονται.. παιδικά παιγνίδια. "Οσες ἀπό σᾶς εἰστε μητέρες μικρῶν παιδιῶν θά με ἐννοήσετε ἀμέσως.

Στά πιό περίεργα μέρη τοῦ σπιτιοῦ, πίσω ἀπό πόρτες, μέσα σέ συρτάρια, κάτω ἀπό καρέκλες, ἢ ἀπό χαλιὰ, μέσα στό μπάνιο ἢ στό νιπτήρα, στή λεκάνη πού πλένετε ἢ.. μέσα στό κρεβάτι σας, ἀσφαλῶς ἀνακαλύπτετε (ὅπως κι' ἐγώ) τὸ κάθε δευτερόλεπτο κι' ἀπό ἓνα.. ἀποτύπωμα τής Χριστουγεννιάτικης ἀφθονίας πού πλάκωσε τὸ σπιτικό σας τὶς μέρες τῶν γιορτῶν.

— "Ὅπλα, αὐτοκίνητα, μπάλες, τραίνα, φλυτζανομαχαιροπήρουνα τής κούκλας, φουστάνια τής κούκλας, μαλιὰ τής κούκλας, κουδουνίστρες, σφυριά, μολύβια, πλαστικά γατάκια, σκυλάκια, ἀρκουδάκια, κύβοι, κι' ὅ,τι ἄλλο μπορεῖ νὰ χωρέσει τὸ πιό τολμηρὸ μυαλό, λές καὶ τόβαλαν ὅλα μαζί σκοπὸ τους νὰ μὴ μᾶς ἀφήσουν οὔτε λεπτὸ σέ ἡσυχία.

«Ὁχ, ἡ μέση μου πιάστηκε νὰ σκύδω συνεχῶς νὰ μαζεύω παιγνίδια», παραπονιέται μιὰ φίλη μου.

— "Α, ἐγὼ δὲν τοὺς τὰ μαζεύω ὁ κόσμος νὰ χαλάσει, ἀπαντᾷ μιὰ ἄλλη, κι' ἡ φωνὴ τῆς εἶναι βραχνή, προφανῶς ἀπὸ τὶς φωνὲς πού τοὺς μπηγεί. Τὰ ὑποχρεῶνω νὰ τὰ μαζεύουν μόνοα τους.

— Μὰ πῶς μπορεῖ παιδί μου, πῶς μπορεῖς! Φαντάσου ὅτι ἐμένα μοῦ γέμισαν παιγνίδια ἀκόμα καὶ τῆ.. φωμιέρα, πού βάζω τὸ φωμι.

— Αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτα! Σκέψου ὅτι ἐγὼ πῆγα ν' ἀνοίξω τὸ ψυγεῖο προχθὲς καὶ βρήκα τὸν.. ἀρκουδο τῆς κόρης μου κατεφυγμένον τὸν κακόμοιρον.

— Ξέρετε πόσες ὥρες τὸ μήνα μᾶς παίρνει τὸ μάζεμα τῶν παιγνιδιῶν; Ἐγὼ τὸ λογάριασα! Δέκα ὀλόκληρες ὥρες! Φαντασθεῖτε πόσα πράγματα θά μπορούσαμε νὰ κάνουμε αὐτὲς τὶς ὥρες!

Μοῦρχεται στό νοῦ κάτι πού εἶχα διαβάσει κάποτε. Μιὰ νοικοκυρὰ στήν Ἀγγλία, ἔγραψε στό περιοδικὸ τῆς:

«Γλύτωσα ἀπὸ τὸν μπελά τοῦ νὰ μαζεύω πράγματα πεταμένα, μιὰ κι' ἔξω: Δήλωσα σ' ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογένειας — καὶ τοῦ συζύγου συμπεριλαμβανομένου — πῶς ὅ,τι βρίσκω στό πάτωμα, θά τὸ πετῶ στό δρόμο. Κανείς δὲν με πίστεψε, ἀλλὰ ὅταν ἡ κόρη μου εἶδε τὴν καλὴ τῆς ρόζ μπλούζα, κι' ὁ γιὸς μου τὸ ἀγαπημένο του τραϊνάκι, στή μέση τοῦ δρόμου, πείστηκαν. Ἀπὸ τότε, σάθηκα».

Καλὴ ἡ λύση τῆς Ἀγγλίδας νοικοκυρᾶς. Προσκρούει ὁμως σέ ὀρισμένα προβλήματα. Καὶ πρῶτα πρῶτα τὸ πρόβλημα τῆς κυκλοφορίας. Φαντασθήκατε νὰ ξυπνήσει ἓνα καλὸ πρωτὶ ἡ Λευκωσία καὶ νὰ νοηοί σὶ δρόμοι τῆς γεμάτοι παιγνίδια! "Ὅχι αὐτὴ δὲν εἶναι ἡ λύση. Πρέπει ὁμως νὰ ὑπάρχει μιὰ λύση, δὲν συμφωνεῖτε;